

SPERANȚA

Februarie 2019
Anul 6, Nr. 59

LIPSA DE MIJLOCIRE – MIRAREA LUI DUMNEZEU

Păstor Teofil Ciortuz

CONVENȚIA BISERICILOR PENTICOSTALE DIN AUSTRALIA ȘI NOUA ZEELANDĂ

FIUL LUI DUMNEZEU

Richard Wurmbrand

PSALMUL ÎNĂLȚĂRII

Lidia Crișan

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni!

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Baptistă Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Baptistă Harul
Ioan Bușan, Biserica Baptistă Perth
Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română
Daniel Cârpean, Biserica Baptistă Harul
Marin Cucuian, Biserica Baptistă Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Baptistă Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Baptistă Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank
BSB - 083214
CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
Ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com



Ziua Australiei, 26 ianuarie, este ziua în care putem reflecta asupra a ceea ce înseamnă să fii australian, putem să sărbătorim Australia contemporană, să recunoaștem și să respectăm istoria noastră.

În această zi, sărbătorim tot ceea ce ne-a legat de această țară: pământul, simțul echitabil, stilul de viață, democrația, libertățile de care ne bucurăm, dar mai ales poporul nostru.

Mai mult de jumătate din toți australienii participă la Ziua Australiei bucurându-se la evenimente organizate de guvernele statelor, consiliile locale, grupuri comunitare sau împreună cu familia și prietenii. În plus, peste 16.000 de australieni noi devin cetățeni în ziua Australiei, în fiecare an.

DUMNEZEU SĂ BINECUVÂNTEZE AUSTRALIA!

Comunitatea română participă la Ziua Australiei



Stimați cititori ai revistei Speranța (din Melbourne),
vă invităm să ascultați postul de radio creștin în
limba română pe lungimea de undă 97.1 FM.

Păstorul Corneliu Tuchlei transmite în fiecare marți
seara, între orele 7:00 - 8:00, mesaje și cântări
creștine, interviuri și diferite știri din Bisericile
românești.

Audiție plăcută!



3M DR
97.1 fm
mountain district radio



Pe Dumnezeu n-ar trebui să-L mire nimic; ce ar putea să-L surprindă pe Cel Atotștiutor? Mirarea este pentru noi, cei muritori, nu pentru Cel Preaînalt. Și totuși Biblia spune că Dumnezeu se miră de ceva. Domnul Isus s-a mirat de două lucruri: s-a mirat de credința sutașului roman (Matei 8:10) și de necredința locuitorilor din Nazaret (Marcu 6:6). Cel dintâi era un păgân la care nu ai fi așteptat atâta măsură de credință, iar cei din urmă erau evrei care avuseseră parte de har după har, dar a căror lipsă de credință L-a uimit până și pe Domnul.

Mirarea lui Dumnezeu este dezvăluită în Isaia 59:16: „*El vede că nu este niciun om și Se miră că nimeni nu mijlocește*”. Încercând să pătrundem puțin în motivele mirării divine, descoperim că Dumnezeu se așteaptă să existe mijlocitori. O slujbă atât de înaltă și de utilă precum cea de mijlocitor ar trebui să nu fie niciodată lipsită de oameni la datorie, oameni „*care să stea în spărtură*” – și totuși aceștia sunt foarte rari.

1 – Biblia ne spune despre mijlocitori importanți.

Avraam a mijlocit pentru Sodoma și Gomora și cetățile dimprejur lor (Geneza 18:23-33). Moise a făcut mijlocire pentru poporul căzut în răzvrătire grosolană (Numeri 14:19), ca și pentru Maria, sora lui (Numeri 12:13). Samuel, Ieremia, Daniel, Ezra, Neemia au mijlocit pentru poporul lor, Israel.

2 - Dumnezeu are chiar și îngeri mijlocitori. Iov știa de existența acestor ființe angelice care se ocupă cu mijlocirea. „*Dar, dacă se găsește un înger mijlocitor pentru el, unul din miile acelea care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze...*” (Iov 33:23). Atât este de importantă mijlocirea încât Dumnezeu a rânduit ca unii îngeri să mijlocească pentru oameni.

3 - Domnul Isus Cristos este Mijlocitorul Noului Legământ și face mijlocire pentru noi.

În mai multe pasaje din Biblie ni se spune că Mântuitorul este și mijlocitor pentru noi. Dintre toate aceste versete, iată numai unul: „*Cine-i va osândi? Cristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!*” (Romani 8:34).

4 - Duhul Sfânt face mijlocire pentru noi.

Romani 8:26: „*Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite*”. Și versetul următor, Romani 8:27, vorbește tot despre mijlocirea Duhului Sfânt.

5 - Credincioșilor li se cere să facă mijlocire.

„*Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii...*” (1 Timotei 2:1).

Dar ce este mijlocirea?

Simplu spus, mijlocirea este slujba de intermediere între un om sau o grupare de oameni și Dumnezeu în vederea obținerii unui favor pentru oameni. Este ceea ce se petrece atunci când un mediator intermediază împăcarea dintre două tabere aflate până atunci în conflict. Este ceea ce a făcut Mântuitorul când se ruga „*Tată, iartă-i căci nu știu ce fac!*” (Luca 23:34), sau „*Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi*” (Ioan 14:16-17.)

De ce ar trebui să mijlocim?

Iată câteva motive:

1 - Pentru că situația celor pentru care facem mijlocire este atât de rea încât ei nu se pot prezenta în fața lui Dumnezeu așa cum sunt. Isaia 59:1-15 vorbește despre păcatul și starea grozavă a poporului Israel, motiv pentru care între popor și Dumnezeu se ridicase „*un zid de despărțire*” (Isaia 59:2).

2 - Pentru că mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului stă să se dezlănțuie. Isaia 59:17-18 ne îndreaptă privirile spre ziua grozavă a mâniei lui Dumnezeu. Apostolul Pavel avea să scrie și el în Romani 1:18 despre „*mânia lui Dumnezeu care se descoperă din cer*.”

3 - Pentru că Dumnezeu are promisiuni bune pentru cei ce vin la El. „*Da, va veni un Răscumpărător pentru Sion, pentru cei ai lui Iacov, care se vor întoarce de la păcatele lor, zice Domnul. Și iată legământul Meu cu ei, zice Domnul: «Duhul Meu, care Se odihnește peste tine și cuvintele Mele pe care le-am pus în gura ta nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum și până-n veac, zice Domnul»*” (Isaia 59:20-21).

4 - Pentru că mijlocirea îi este plăcută lui Dumnezeu. „*Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru. El voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului*” (1 Timotei 2:1-4).

continuare la pag. 13

Convenția Bisericilor Penticostale Române



„NOAPTEA APROAPE A TRECUT,
SE APROPIE ZIUA...”

4-6 Ianuarie - 2019

A XVII-a Convenție a Bisericilor Creștine Române din Australia și Noua Zeelandă

În anul 2001, pentru prima dată, se organiza în Australia Convenția Bisericilor Române Penticostale. Inițiatorul acestui eveniment a fost păstorul Dumitru Moldovan de la *Biserica Happy Valley Phoenix SUA*, aflat în vizită în Australia. Biserici puține, credincioși puțini dar inimoși și plini de credință, s-au unit atunci, și, de atunci, în fiecare an, în dorința sinceră de a se închina în cântare, rugăciune și ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare Biserică a fost gazda acestui eveniment evanghelistic, o dată și chiar de mai multe ori, care, an de an, adună tot mai mulți frați și surori nu doar din Australia sau Noua Zeelandă, ci și din America, Europa și România.

Anul acesta a fost rândul Bisericii Penticostale Române *Grace* din Gold Coast să fie gazdă și să organizeze Convenția. În perioada 1-4 Ianuarie a avut loc Convenția tinerilor; tineri din toate Bisericile din Australia și New Zealand au participat și au avut o părtășie deosebită, luând noi decizii cu privire la relația lor cu Dumnezeu prin Domnul Isus.

Apoi în perioada 4-6 Ianuarie, la Sala de Conferințe, s-a desfășurat cea de A XVII-a Convenție a Bisericilor Creștine Române din Australia și Noua Zeelandă,

Tema Convenției a fost „VREMEA TREZIRII”, inspirată din Romani 13:11: „*Și aceasta cu atât mai mult cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut*”.

Invitați să slujească la acest eveniment au fost:
Păstor Aurel Gheorghe - Târgoviște, România
Prezbiter Caleb Nechifor - Cluj Napoca, România
Cântărețul Cornel Cuibus - Viena, Austria
Scurte mesaje au fost aduse de către:
Pastor Gabi Izsak - BPR Philadelphia, Melbourne
Pastor Nelu Istrate - BPR Elim, Brisbane



Împreună cu cei menționați au mai slujit păstorii coordonatori și păstorii asistenți ai Bisericilor din Australia și Noua Zeelandă: Melbourne (Philadelphia, Betania și Tabor); Adelaide (Biserica Bethel); Perth; Brisbane (Biserica Elim); Gold Coast (Biserica Grace); Sydney (Biserica Sfânta Treime); Port Pirie; Auckland (Biserica Emanuel), aducând saluturile Bisericilor, iar tinerii din aceste Biserici au cântat pentru slava lui Dumnezeu împodobit astfel cele trei servicii divine cu cântări, adevărate imnuri spre slava lui Dumnezeu.

Convenția Bisericilor Penticostale din Australia și Noua Zeelandă

„VREMEA TREZIRII”

Au fost momente de cercetare, de zidire sufletească. Tinerii, frații și surorile, rugându-se lui Dumnezeu pentru o adevărată trezire spirituală. La rugăciunea pentru cei bolnavi, cu ungere cu untdelemn, au ieșit înaintea Domnului zeci de persoane care, prin credință, au cerut atingerea specială a lui Dumnezeu. Au fost clipe de cer peste toți cei strânși la acest eveniment anual.

Cu ocazia acestui eveniment, pe data de 5 Ianuarie, s-a desfășurat și Ședința de lucru a Consiliului Bisericesc al Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă, ședință în care s-au discutat și s-au luat decizii pentru bunul mers al lucrării lui Dumnezeu.

A XVIII-a Convenție a Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă se va desfășura la Adelaide, prin organizarea Bisericii Penticostale Române Bethel, păstor Ilie Criste.

Suntem recunoscători Domnului pentru tot sprijinul acordat; avem deplina încredințare că Numele Domnului a fost înălțat și că vom experimenta, ca și credincioși, o trezire spirituală autentică.

„Doamne, ajută! Doamne, dă izbândă!” (Psalmul 118:25).

*A consemnat, păstor Gabi Izsak
Păstor coordonator Philadelphia, Melbourne.
Vice-președinte al BPR AU & NZ*



E-aproape miezul nopții...

Ioan Giura

„La miezul nopții s-a auzit o strigare: «Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!»” Matei 25:6.

E-aproape miezul nopții... Și Mirele-i pe drum:
Venirea Lui se poate să fie chiar acum.
Sau clipa următoare ori clipele ce vin
Și trec tot mai grăbite spre veșnicul destin.

Nu-i vreme de-amânare, când timpul-i pe sfârșit,
Nici loc pentru-ndoială, cât încă n-a venit.
Venirea Lui e-nscrisă temeinic în Cuvânt
Și semnele-o arată – mulțime – pe pământ:

Smochinul, care veacuri la rând a fost uscat,
A-nmugurit, dând știre că iarna a plecat
Și vara cea promisă va-ncepe pentru el,
Căci Dumnezeu Se-ndură iarăși de Israel!

A-împărăției veste răsună peste tot,
Dar oamenii aleargă ca-n zilele lui Lot.
Fărădelegea crește... nerușinarea-n toi...
Și lumea se întrece, scornind păcate noi.

Își leapădă credința creștinii – mulți din ei,
Atrași de-un blid de linte ori fără de teme.
Primesc în schimb minciuna și fug după năluci,
Sătui să mai trăiască sub umbra vechii Cruci.

Se clatină pământul încovoiat sub rău
Și mările se-agită ne-ncăpătoare-n hău.
Focare de războaie se răspândesc pe glob,
Anticipând prăpădul peste stăpân și rob.

Copiii mor de foame, părinții se-ofilesc
Tot căutându-și hrana pe care n-o găsesc.
Microbii fac ravagii... apar epidemii...
Și toate dau de știre că Mirele-i... aci!

E-aproape miezul nopții... Poți sta nepăsător,
Când ochii tăi – fii sigur! – îl vor vedea pe nor?!
Veghează și te roagă; fii înțelept, lucrând
Și-așteaptă-L, căci El vine... Da, vine în curând!

*Grupul de seniori al Primei Biserici Baptiste
Române, Melbourne, aduce închinarea lor
cântând spre slava Domnului.*

*„Noi ne bucurăm în cântare,
În rugăciune și Cuvânt.”*



Din amintiri...

Sora Ana Velja

Îmi amintesc de Biserica noastră de la început, când ne adunam doi, trei, apoi au venit mulți alții așa că acum, Biserica a crescut. Privesc la tineretul care se ridică să predice, la păstori (nu numai unul, avem mai mulți) și mă gândesc ce binecuvântați suntem, noi nici nu ne dăm seama. Asta este o mare bucurie.

O durere ce am pe inimă este când vin la Biserică și văd băncile goale, mai ales când serviciul este în limba engleză. Cu mult timp în urmă am vizitat o Biserică română, nu știu dacă mai este și azi: Biserica Nazarineană. Serviciul a fost în limba engleză. Era acolo o soră bătrână care nu înțelegea engleza. De la ea am auzit un cuvânt de înțelepciune pe care nu am să-l uit. Ea mi-a spus: „Eu sunt pe calea credinței de ani și ani de zile dar acesta este generația noastră nouă. În timpul serviciului, eu nu înțeleg nimic, dar mă rog pentru acești tineri. Aici este casa mea și eu mă rog pentru cei din casa mea, unde altundeva să mă duc eu afară din casa mea?”. Pentru mine și soțul meu ea a fost un exemplu foarte bun.

Noi suntem acum într-o perioadă de tranziție și trebuie să ne acceptăm unii pe alții așa cum suntem. Să facem și noi ca acea soră, chiar dacă nu înțelegem să ne rugăm pentru ceea ce se întâmplă în Casa Domnului. Dumnezeu să ne dea înțelepciune!





La o margine de drum stăteau Iubirea și Despărțirea admirând un cuplu de tineri. La un moment dat, Despărțirea zice:

- Pun pariu că îi despart!

La care Iubirea îi răspunde:

- Așteaptă un pic, dă-mi voie mai întâi mie să intervin puțin, după care poți face ce vrei cu ei.

Despărțirea a căzut de acord. Iubirea s-a apropiat de cei doi tineri, i-a atins, i-a privit în ochi și a văzut o scânteie între ei...

Iubirea a revenit înapoi și a spus:

- Acum e rândul tău.

Despărțirea zice:

- Nu, acum n-o să pot face nimic – acum inimile lor sunt pline de *Iubire*. O să vin mai târziu.

A trecut timpul. Despărțirea a intrat în casă și a surprins-o pe tânăra mămică cu un copilăș în brațe, alături de proaspătul tătic. Despărțirea spera că Iubirea dintre cei doi a dispărut, de aceea a și pășit pragul casei lor. Însă privindu-i în ochi, ea a văzut *Recunoștința*. Despărțirea s-a întors și a zis:

- O să vin la ei mai târziu.

A trecut timpul. Despărțirea a venit din nou în casa celor doi soți. În casă se auzau țipete de copii, tatăl obosit venise de la muncă, mama încerca să-i liniștească pe cei mici. Despărțirea spera că acum va reuși să-i despartă, în această perioadă Iubirea și recunoștința ar fi trebuit deja să dispară. Însă privindu-i în ochi, ea a văzut *Respect și Înțelegere*.

- O să vin mai târziu, a zis Despărțirea.

A trecut timpul. Despărțirea a sosit din nou în casa lor. Copiii erau deja mari, tatăl cărunț le explica ceva, iar mama gătea la bucatărie. I-a privit iarăși în ochi și a văzut *Încrederea*.

- O să vin mai târziu, a zis dezamăgită Despărțirea.

A mai trecut ceva timp. Despărțirea a venit din nou în ospetie, a văzut cum nepoțelii fug prin casă, lângă șemineu stă o femeie bătrână. Despărțirea o privește și își spune în gând:

- Se pare că a venit timpul.

A vrut s-o privească în ochi pe bătrână, dar femeia s-a ridicat repede și a ieșit din casă. Despărțirea a urmărit-o. Bunicuța a ajuns la cimitir și s-a așezat lângă mormântul soțului.

- Se pare că am întârziat, timpul a făcut treaba în locul meu, și-a zis Despărțirea.

După care a privit în ochii înlăcrimați ai bătrânei și a văzut *Amintirea despre – Iubire, Recunoștință, Respect, Înțelegere și Încredere...*



VEȘTI DIN CÂMPUL DE MISIUNE

Pe data de 31 Mai, cu ajutorul Domnului, voi merge într-o călătorie misionară în Burundi, Africa. Aici voi merge cu Evanghelia între pigmeii care trăiesc în pădurile dintre Burundi și Congo. Voi preda păstorilor din capitala țării „Istoria Bisericii” și „Părinții Bisericii”. De asemenea voi ține o conferință despre pace: „Cristos - Prințul păcii”. Voi duce ajutoare orfanilor din zonă.

Vă rog să susțineți această lucrare prin rugăciune și donații. Totul pentru gloria Domnului Isus Cristos. Mulțumiri în Numele Domnului Isus.

Păstor Corin Izvenariu

Donații se pot face în contul Revistei Speranța: Romanian Speranta Association Inc. National Australia Bank BSB 083214, CONT Nr. 879530941 (menționați: Burundi).
Nota redacției

„Eu sunt Pâinea vieții.
Cine vine la Mine nu va
flămânzi niciodată și cine
crede în Mine nu va
înseta niciodată.”

Ioan 6:35

CUM PUTEM AVEA ÎNDRUMAREA LUI DUMNEZEU?

Daniela Ion, Perth



Mai devreme sau mai târziu, cu toții avem nevoie de îndrumarea Domnului în viețile noastre. Ce putem face pentru a primi călăuzirea lui Dumnezeu? Apostolul Pavel le-a spus colosenilor că *„...din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința deplină a voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească, ca să umblați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru, aducând rod în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu”* (Coloseni 1:9-10). Apostolul Pavel dorea ca și colosenii să aibă aceeași relație profundă pe care el și alți credincioși o aveau și să beneficieze de *„darurile spirituale”*, și anume: o cunoaștere deplină a voii lui Dumnezeu, înțelepciune spirituală și înțelegere.

Cu siguranță vă veți întreba cum puteți avea aceste *„comori spirituale”*. Răspunsul este simplu: prin rugăciune și cu tenacitate, adică să-L căutați continuu pe Domnul.

În rândurile următoare vă voi prezenta trei obiceiuri care ne vor ajuta să primim ghidarea zilnică din partea Domnului.

1. Să avem zilnic rezervat un anumit timp pentru rugăciune

Dicționarul Explicativ al Limbii Române definește prietenia ca fiind o relație afectivă între două sau mai multe persoane ce implică încredere reciprocă, loialitate, iubire, înțelegere, dar și alte calități, cum ar fi dorința de bine pentru celălalt, onestitate, posibilitatea de a cere ajutor în situații de cumpănă. Pentru ca o relație de prietenie să beneficieze de aceste calități are nevoie de un lucru foarte important: cunoașterea celuilalt în profunzime. Atât timp cât nu cunoaștem destul de bine persoana de lângă noi, cu greu vom putea să integrăm aceste lucruri. După cum spunea și scriitorul american Elbert Hubbard: *„Prieten adevărat e cel care, chiar dacă te cunoaște bine, continuă să te placă”*. Aceleași *„ingrediente”* se aplică și în relația noastră cu Dumnezeu, adică pentru a-L cunoaște mai bine va trebui să ne apropiem mai mult de El. Cum putem face acest lucru? Va trebui zilnic să avem un timp de părtășie cu Domnul prin rugăciune, citirea Bibliei și meditație. Dacă doriți să vă îmbunătățiți relația cu Dumnezeu ar fi bine dacă veți avea zilnic un timp de rugăciune desemnat astfel ca *„să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de scaunul harului, ca să câpătăm îndurare și să aflăm har, ca să avem ajutor la momentul potrivit”* (Evrei 4:16).

2. Să citim zilnic din Cuvântul Domnului

În încercarea noastră de a ne apropia mai mult de Domnul și de a înțelege mesajul Său trebuie să citim zilnic din Biblie și să-L cerem lui Dumnezeu să ne dea Duhul înțelepciunii, *„...pe care o dă tuturor cu mână largă și fără mustrare”* (Iacov:1:5) ca să *„umblăm într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fim plăcuți în orice lucru, aducând rod în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu”* (Coloseni 1:10).

3. Să ne rugăm cu credință

Cuvântul Domnului ne spune ca să ne rugăm cu credință *„fără să ne îndoim, pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și aruncat de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale”* (Iacov 1: 6-8). Isus le-a spus ucenicilor că *„orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și va fi al vostru”* (Marcu 11:24).

Iubite cititor să ne rugăm cu credință ca bunul Dumnezeu să ne călăuzească pașii în direcția dorită de El și să ne ajute să avem *„comorile spirituale”* despre care vorbea apostolul Pavel și anume: cunoașterea deplină a voii lui Dumnezeu, înțelepciunea spirituală și înțelegerea.

Pâinea noastră

Moise Markovican, Melbourne

Soarele dogoare sus pe boltă
Ca o gură de cuptor încins
Parcă lanul, într-un snop de flăcări,
De la un cap la altul e aprins.

Lin se pleacă spicele bogate
Sub alinul blândului zefir.
Ici și acolo țârâie coșaii,
Macii-și poartă sângele-n potir.

Lanul copt și liniștit așteaptă
Secerea să-i frângă paiu-n două
Ca din bobul spicului de astăzi,
Mâine să dospească pâinea nouă.

O pornesc pe-ngustă cărăruie
Ce prin lan se-ntinde ca o ață.
Spicele sunt aspre, trec prin ele
Și ușor de haine mi se-agață.

Iau în mână unul, greu de boabe,
Le fărâm și-n palmă le adun.
Fruntea mi se pleacă-n rugăciune:
„Doamne, Tată, cât ești Tu de bun!”.

Că din-naltul Cerurilor Tale
Tu de noi atâta grijă ai
Și ne-asculți când spunem: *„Tatăl nostru*
Pâinea noastră zilnic să ne-o dai”.

PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ DIN AUSTRALIA - ȘCOALA DUMINICALĂ ÎN VACANȚĂ!



16 - 18 IANUARIE
TABĂRA DE VARĂ PENTRU COPII

Tema acestei tabere pentru copii a fost:
„Viața este nedreaptă dar Dumnezeu este bun”.

Bucurie, joacă, voie bună, cânt, învățătură - cine nu are griji să se alăture nouă! Cu siguranță, vom repeta această experiență în fiecare vacanță școlară, vara și iarna. Mulțumim surorilor și tinerilor care s-au implicat în buna organizare.

Păstor Teofil Ciortuz



SĂRBĂTOARE ÎN CER ȘI LA BISERICA PHILADELPHIA



Duminică, 20 Ianuarie, Biserica Philadelphia a fost în zi de sărbătoare datorită celor cinci tineri care, îmbrăcați în haine albe, au încheiat legământ cu Domnul Isus prin botezul noutestamental! A fost un Serviciu divin special, în care s-a simțit din plin prezența Duhului Sfânt.

Pastorul Busuioc Belciu, de la Prima Biserică Baptistă Română din Melbourne, a deschis serviciul prin rugăciune, formațiile Bisericii cât și grupuri de închinare au împodobit serviciul divin prin cântări spre slava lui Dumnezeu. Cuvântul a fost predicat de păstorul Attila Zambo (Timișoara), iar botezul în apă a fost oficiat de păstorii bisericii: păstor Gabi Izsak (păstor coordonator) și păstor Doru Muresan (păstor asistent). Avem deplina încredințare că Numele Domnului a fost proslăvit în mijlocul Adunării, iar Cerul a fost în sărbătoare.

Cei cinci tineri sunt: Camelia Moldovan, Grace Dumiter, Benny Iurescu, David Pușcă, Emanuel Dumitrache.

Pentru toată această lucrare noi, cei de la Philadelphia, spunem:
„Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă pentru bunătatea Ta, pentru credințioșia Ta!” (Psalmul 115:1).

Pastor Gabi Izsak

Vă confundă lumea cu Isus?

(O povestire adevărată)

Sursa: Ioan Ciobotă

Cu câțiva ani în urmă, un grup de oameni de afaceri mergeau la o convenție regională de vânzări, în Chicago. Le promisese soțiilor că se vor întoarce acasă la timp pentru cina de vineri seară. În goana lor, cu biletele și servietele în mână, unul dintre ei a răsturnat din greșală o masă pe care erau expuse mere. Acestea s-au împrăștiat de jur împrejur. Fără să se oprească sau să se uite în urmă, ei au reușit să ajungă la timp la avion și să se îmbarce înainte de a se închide ușile. Cu excepția unuia, care s-a oprit, a respirat profund, și-a ascultat simțămintele și i s-a făcut milă de fata al cărei stand de mere a fost răsturnat. Le-a spus tovarășilor săi să plece fără el, le-a făcut cu mâna și l-a rugat pe unul din ei să o sune pe soția lui când ajunge la destinație și să îi explice cauza întârzierii sale. Apoi s-a întors la terminal, acolo unde merele erau împrăștiate pe jos.

Și a fost mulțumit de decizia luată. Fata de șaisprezece ani era complet oarbă! Plângea încet, lacrimi de frustrare îi curgeau pe obraji, în timp ce neajutorată băjbăia căutând merele împrăștiate pe jos. Lumea trecea nepăsătoare: nimeni nu se oprea, nimănui nu-i păsa de necazul ei. Omul de afaceri a îngenunchat lângă ea, a strâns merele, le-a pus înapoi pe masă și a ajutat-o să aranjeze standul. În timpul acesta și-a dat seama că multe dintre mere fuseseră lovite și strivite, și pe acestea le-a pus într-un coș separat. Când a terminat, a scos portofelul și i-a spus fetei:

- Poftim acești 40 de dolari pentru pagubele pe care ți le-am provocat. Ești OK? Și ea, cu lacrimi în ochi, dădu din cap afirmativ... iar El a continuat:

- Îmi pare rău și sper că nu ți-am distrus complet ziua. În timp ce omul de afaceri se îndepărta, adolescenta, uimită, l-a strigat:

- Domnule! El s-a oprit și a privit în ochii ei orbi... iar ea a continuat:
- Sunteți Isus? El s-a oprit din mers, întrebător. S-a întors spre ea și a spus:

- Nu, nu sunt deloc ca Isus, El este bun, amabil, grijuliu, iubitor și nu ar fi răsturnat niciodată standul tău.

Fata a dat din cap și a spus:

- Vă întreb pentru că m-am rugat ca Isus să mă ajute să strâng merele. El v-a trimis pe dumneavoastră să mă ajutați, deci sunteți ca El – doar El știe cine e dispus să împlinească porunca Sa. Vă mulțumesc că ați ascultat chemarea Lui.

Omul de afaceri s-a îndreptat agale către avion, cu o întrebare care îl măcina pe dinăuntru: „Sunteți Isus?”.

Vă confundă lumea cu Isus? Ar trebui, nu? Ar trebui să ne asemănăm atât de mult cu Isus, încât într-o lume oarbă la iubirea, viața și harul Lui, oamenii să nu vadă diferența dintre noi și El.



PĂȘIND PE O FRUNZĂ DE CRISTAL

Daniel Ioniță

*Pășeam pe o frunză făcută din cristal.
Pășeam cu grijă,
ținându-mă departe de margine.
Sunetul pașilor mei se aduna în melodii,
răsunând ca un glockenspiel
Una mai frumoasă ca cealaltă.*

*Frunza se putea rupe în orice moment,
aruncându-mă înspre moarte...
Dar sunetul pașilor mei va suna pentru un timp,
Uneori fericit, adeseori tragic.
Alții, puțini, îl vor auzi
Amestecându-se cu sunetul propriilor lor pași.*

*Dar Tu..., Tu mi-ai zis:
Acest sunet, îl voi ține pentru Mine.
Acest sunet, Mi-l voi aminti pe veci,
cu dulceața și amărăciunea lui.
Acest sunet cristalin se va armoniza odată
Cu sunetul pașilor multor altora,
În armonie cu sunetul universului.
Nu vei mai călca îngrijorată
pe marginea subțire a unei frunze de cristal...
Ci vei păși pe străzile Mele de aur,
și pe trotuarele Mele de diamant.
Atunci cântecul tău
va răsună din infinitul luminii,
Și din ecoul bucuriei îngerilor.*



Dacă pretindem că Îl cunoaștem, ar trebui să trăim, să umblăm și să acționăm așa cum ar face-o El. A-L cunoaște pe El înseamnă mai mult decât a cita versete biblice și a merge la Biserică. Înseamnă a trăi Cuvântul Său în viața de zi cu zi.

Iubește-ți crucea ta

Iubește-ți crucea ta și-o poartă,
oricât de aspră ți-ar părea,
căci și cea mai amară soartă
cândva, ți-o îndulcești cu ea.

Când, cu puterile sleite,
nici s-o târăști n-ai mai putea,
prin cele mai fierbinți ispite,
mergi apărat de crucea ta.

Când se va năpusti furtuna,
și nici un scut nu vei avea,
cu-ncredere, întotdeauna
te-adăpostești sub crucea ta.

Prăpăstii când o să te-afunde
și nici un pod nu vei avea,
ea peste ele-ți va fi punte,
și-ai să le treci pe crucea ta.

Iar când vei merge spre cunună,
Cristos ieși-va-n calea ta,
spunându-ți: „*Bine, slugă bună!*”,
și-n schimbul crucii ți-o va da.

Traian Dorz

O, iartă-mi, Te rog, Doamne

O, iartă-mi, Te rog, Doamne, atâtea rugăciuni
prin care-Ți cer doar pâine și pază și minuni,
căci am făcut adesea din Tine robul meu,
nu eu s-ascult de Tine, ci Tu de ce spun eu.

În loc să vreau eu, Doamne, să fie voia Ta,
Îți cer și-Ți cer întruna să faci Tu voia mea;
Îți cer s-alungi necazul, să nu-mi trimiți ce vrei,
ci să-mi slujești în toate, să-mi dai, să-mi dai, să-mi dai...

Gândindu-mă că dacă Îți cânt și Te slăvesc
am drept să-Ți cer întruna să faci tot ce doresc...
O, iartă-mi felu-acesta nebun de-a mă ruga
și-nvață-mă ca altfel să stau în fața Ta!...

Nu tot cerându-Ți Ție să fii Tu robul meu,
ci Tu cerându-mi mie, iar robul să fiu eu.
Să înțeleg că felul cel bun de-a mă ruga
e să doresc ca-n toate să fie voia Ta.

Nu alunga pe
nimeni

Nu alunga pe nimeni
din ușa ta, nădăruindu-ți
— ai fost și tu vreodată,
sau ai să fii, flămând.

Nici nu-ți închide mâna
spre-un semen zdrențuit —
ai fost și tu vreodată,
sau ai să fii, lipsit.

Nici nu mustra pe nimeni
necruțător pe drum —
și tu-ai greșit vreodată,
sau mai greșești și-acum.

Nu judeca pe altul
prea aspru, ci, tăcut,
gândește și tu câte
păcate ai făcut.

Fiul lui Dumnezeu

Richard Wurmbrand



Împăratul Valens, numit și ultimul împărat roman adevărat al Imperiului Roman (328-378 AD), a trimis un puternic slujbaş al său la episcopul creștin al orașului Cesarea, Sfântul Vasile cel Mare. Polițistul imperial l-a amenințat pe bătrânul episcop creștin cu deportarea dacă Vasile nu renunța la credința lui creștină. Vasile a răspuns: „Unde poți tu să mă exilezi, când întregul pământ aparține Tatălui meu ceresc?”.

„Atunci îți vom confisca averea”, a fost următoarea amenințare.

„Mi-am adunat bogățiile în cer”, a replicat Vasile. „Dacă ai o scară îndeajuns de înaltă, du-te și ia-le cu orice preț”.

Solul l-a amenințat în continuare:

„Vei fi ucis!”. Vasile a explicat că această viață este foarte trecătoare și când cineva moare, o viață după moarte începe. „Știu că vouă, creștinilor, vă place să deveniți martiri, pentru a ajunge în cer. Mai degrabă te voi ține înmormântat în spatele ușilor ferecate și al zăbrelelor, cu mâinile și picioarele în lanțuri”, a spus polițistul. Vasile a replicat:

„Prietenul meu Isus, Fiul lui Dumnezeu, trece cu ușurință prin ușile bine zăvorâte ale închisorilor”. Uimit, solul imperial exclamă:

„Nimeni nu a mai îndrăznit să-mi răspundă în felul acesta!”.

„Din păcate nu ai mai întâlnit înainte un episcop creștin”, a fost răspunsul final al Sfântului Vasile.

Chiar înainte de a fi impus comunismul în țara mea natală, eu am fost păstor al uneia dintre cele mai mari Biserici din București. Personalități importante, politicieni, scriitori, ambasadori, au vizitat Biserica noastră. La acea vreme, mă aflam sub protecția guvernului Suediei. Două luni după ce regele Mihai a abdicat la sfârșitul lui decembrie 1947, poliția secretă comunistă m-a răpit de pe stradă, patru indivizi m-au îmbrâncit într-o mașină, apoi m-au aruncat într-o celulă solitară subterană unde am fost ținut timp de doi ani sub un nume fals. Aceasta s-a făcut astfel încât comuniștii să poată nega că am fost înmormântat.

Ambasadorul suedez a sfârșit prin a fi declarat *persona non grata* și expulzat din postul său din România, pentru că a insistat să fiu eliberat. Ministrul comunist de externe de la acea vreme, Ana Pauker, a pretins că am fugit cu fondurile misiunii creștine și că rățăeam pe străzile din Copenhaga, Danemarca, cu buzunarele pline de banii furați. În acest timp eu eram supus torturilor și înfometării într-o celulă subterană, la 30 de metri sub cea mai turistică piață din București. Nici unul dintre ocazionali turiști străini nu avea nici cea mai mică bănuială despre suferința intensă care exista sub picioarele lor. Comuniștii doreau să facă un mare proces-spectacol cu mine în rol de „martor vedetă” împotriva tuturor Bisericilor creștine din țara noastră.

Polițistul comunist care mă interoga, colonelul Dulgheru, conducea reprizele de bătăi, torturi și interogatorii de-a lungul multor nopți. Călătorisem anterior în Marea Britanie și pomenisem despre faptul că vizitasem catedrala Westminster Abbey. Într-o noapte, ca un șarpe veninos pe punctul de a mușca, dintr-odată mi-a spus: „Îndrăznește doar să nu semnezi aceste mărturisiri (care erau false), și precum bine știi, pot pune să fii împușcat ca și contrarevoluționar, chiar în această noapte!”. Am răspuns:

„Domnule colonel, s-ar putea să aveți o experiență unică. Da, puteți să mă împușcați, dar puneți-vă mâna pe inima mea. Dacă ea palpită rapid arătând că sunt speriat, puteți fi încredințat că nu există Dumnezeu și nici viață veșnică. Dacă ea bate liniștită, ca și cum aș fi convins că mă voi întâlni cu Mântuitorul meu, atunci trebuie să luați în considerare că există Dumnezeu și că există o viață veșnică”.

„Ești nebun Wurmbrand sau Georgescu (numele fals sub care eram ținut), oricare ți-ar fi numele. Încă nu ai înțeles, ești în totalitate la mila mea și Mântuitorul tău, oricum L-ai numi, nu va putea niciodată să deschidă porțile închisorii? Ia-ți gândul că vei mai putea vreodată să vezi catedrala Westminster Abbey”. I-am răspuns cu calm:

„Isus este numele Lui și este în puterea Lui să văd din nou Westminster Abbey”. Trântind ușa în timp ce ieșea, a ordonat să fiu supus la o nouă repriză de bătăi. Același impozant colonel comunist, intrând în conflict cu proprii tovarăși comuniști, a fost aruncat el însuși chiar în timp ce era îmbrăcat ca ofițer al securității, într-o celulă de închisoare. Dumnezeu mi-a îngăduit să ies din închisorile comuniste după ce am suferit în ele 14 ani. Eu și familia mea am fost răscumpărați în lumea liberă pentru 10 000 de dolari și am ajuns să fiu invitat să predic în catedrala Westminster Abbey, la Londra.

Fiul lui Dumnezeu ne este prezentat în cel mai miraculos mod în capitolul 3 din Cartea lui Daniel, din Biblie. Trei bărbați credincioși au fost obligați să se închine în fața statuii unui zeu străin. Dacă refuzau îi aștepta o moarte sigură. Urma să fie aruncați într-un cuptor. În plus, cuptorul urma să fie încins de șapte ori mai tare ca de obicei. Cei trei evrei plini de credință au răspuns:

„Iată, Dumnezeul nostru căruia îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!” (Daniel 3:17-18).

După ce au fost aruncați în cuptor „împăratul s-a înspăimântat.... El a luat iarăși cuvântul și a zis: «Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!»” (Daniel 3:24-25).

Dați lumii de știre că Domnul nostru Isus este Dumnezeul care aduce mântuire și eliberare!

Sursa: <http://newsnetcrestin.blogspot.com/>

LIPSA DE MIJLOCIRE - MIRAREA LUI DUMNEZEU

Păstor Teofil Ciortuz (continuare de la pag. 3)

5 - Pentru că mijlocirea ne face asemănători Domnului Isus. „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Cristos...” (1 Timotei 2:5)

Dar poți face mijlocire oricum?

Va primi Dumnezeu mijlocirea din partea unui mediator nepotrivit? Iată ce spune apostolul Pavel în continuare: „Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc și să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli. Vreau, de asemenea, ca femeile să

se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor cari spun că sunt evlavioase...” (1 Timotei 2:8-10).

Va găsi Dumnezeu mijlocitori?

În încheiere, iată un verset despre o căutare zadarnică a lui Dumnezeu. „Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc niciunul!” (Ezechiel 22:30).

Va rămâne această căutare fără rezultat? Oare va găsi El mijlocitori printre credincioșii din Biserica noastră?

Când Cuvântul Domnului vorbește

Păstor Vasile Mich

A-ți vorbi Cuvântul Domnului, este mai mult decât a citi în Biblie, a asculta o predică, a absolvi o școală biblică sau a avea anumite cunoștințe teologice. Lucrarea lui Ioan Botezătorul s-a desfășurat pe vremea marilor preoți Ana și Caiafa, care erau savanți în Scripturi și, cu toate acestea, lor nu le-a vorbit Cuvântul Domnului. Pe vremea Domnului Isus, mulți au ascultat predicile Sale și, cu toate acestea, lor nu le-a vorbit Cuvântul Domnului. Iată ce a afirmat despre aceștia Domnul Isus, cu ocazia rostirii pildei semănătorului: „Ucenicii s-au apropiat de El și l-au zis: »De ce le vorbești în pilde?» Isus le-a răspuns: »Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat. Căci celui ce are i se va da și va avea de prisos; iar de la cel ce n-are se va lua chiar și ce are. De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, cu toate că văd, nu văd și, cu toate că aud, nu aud, nici nu înțeleg. Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia care zice: »Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea. Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec.» Dar ferice de ochii voștri că văd și de urechile voastre că aud!” (Matei: 13:10-16).

Există și în zilele noastre mulți oameni care petrec o mare parte din timpul lor studiind Biblia, care au chiar studii teologice superioare, știu să despice firul în patru și predică altora de la amvoane, însă cărora nu le vorbește Cuvântul Domnului. Oare poate fi ceva mai trist decât aceasta?

Dar întrebarea este următoarea: Ce se întâmplă atunci când Cuvântul Domnului vorbește? Când Cuvântul Domnului vorbește apar în existență lucruri din nimic deoarece, prin Cuvântul Său, Dumnezeu a creat lumea din nimic. Când Cuvântul Domnului vorbește bolnavii sunt însănătoșiți, morții înviază, demonii o iau la fugă, furtunile se potolesc, pâinile se înmulțesc, cei smeriți primesc mântuirea iar păcătoșii cad cu fața la pământ. Sutașul a cunoscut puterea Cuvântului lui Dumnezeu când s-a exprimat astfel: „Zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit” (Matei: 8:8). Când Cuvântul Domnului vorbește întreg lăuntru nostru este scos la iveală înaintea Domnului deoarece: „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii” (Evr.4:12). Când Cuvântul Domnului vorbește Duhul Sfânt este acolo ca să-L confirme cu putere (1Corinteni: 2:4). Când Cuvântul Domnului vorbește Dumnezeu Însuși este prezent ca să-și întărească Cuvântul prin semne și minuni (Marcu: 16:20).

Cred că problema Bisericii de astăzi este că auzim prea mult cuvântul oamenilor și prea puțin Cuvântul lui Dumnezeu. În Biserici de astăzi există prea multă vorbărie goală fără putere și prea puțin Cuvânt viu și lucrător, prea multă înțelepciune umană și prea puțină descoperire divină. Aceasta este cauza pentru care adevărata trezire spirituală întârzie să apară. Înainte de declanșarea unei treziri spirituale, omul sau oamenii lui Dumnezeu, trebuie să primească de la Domnul acea ungere și umplere specială a Duhului Sfânt care îi permite lui Dumnezeu să lucreze cu putere prin Cuvântul Său revelat în Scripturi la iluminarea minților oamenilor și la transformarea inimilor acestora după voia lui Dumnezeu. Doar atunci când Duhul Sfânt umple în întregime vasele Sale de lucru Dumnezeu vorbește cu putere prin Cuvântul Său.



Pe data de 20 Ianuarie 2019 o familie tânără de misionari australieni a vizitat Prima Biserică Baptistă Română. Josh și Manda Pidgeon au prezentat Bisericii o parte din lucrarea pe care o fac în România printre țigani. Spicuim din cuvântarea Amandei:

Lucrez cu *International Teams Australia* și timp de 10 ani am lucrat în România. Am învățat limba română dar nu pot vorbi fluent. Am lucrat în mai multe orașe în România, inclusiv Timișoara și Râmnicu Vâlcea. Am studiat la Colegiul Biblic din Sydney. Am lucrat în România din 2008 când am început lucrarea între țigani, până în 2014. Soțul meu, Josh, este inginer, lucrează în Sydney, dar cu voia lui Dumnezeu în luna martie vom pleca împreună în România.

Prima dată când am început misiunea mea în România am intrat în legătură cu țiganii. Am început să înțeleg cât de mult îi iubește Dumnezeu pe acești oameni. Sunt mulți creștini dedicați acestei lucrări cu țiganii. Dar aceste grupări de oameni nu au relații unii cu alții. Am avut dorința să aflu o modalitate să pot să mă apropiu mai mult de acești oameni să găsesc o modalitate de a-i apropia pe lucrătorii unii de altul în așa fel ca să fie mai eficientă lucrarea noastră. În 2014 am început această lucrare de încurajare, de echipare și de ucenicizare pentru lucrătorii țigani din acest domeniu în vederea evanghelizării țiganilor din diferite zone ale României.

Poate știți că țiganii sunt cea mai mare minoritate etnică în lume. Numai în Europa sunt 12 milioane. În România sunt în jur de 3 milioane. Din nefericire doar 500 000 dintre ei au acte de identitate. Așa că putem spune că lucrăm cu oameni invizibili care, oficial, nu există. Acești oameni nu au acces la educație, asistență medicală și loc de muncă pentru că nu au identitate. Cei care lucrăm în acest domeniu trebuie să începem cu procurarea pentru copii a documentelor de identitate pentru a putea să-i integrăm în societate.

Din anul 2014 eu, pe diferite căi, îi contactez pe lucrătorii din acest domeniu. Sunt diferiți oameni, români, străini ori țigani, dar toți se străduiesc să ducă evanghelia în comunitățile de țigani. Eu am cunoscut nevoile lor, dorințele lor, situația lor. Mulți dintre acești misionari sunt angajați în lucrări separate, individuale. Cunosco o pereche tânără care au deschis un orfelinat și în același timp încearcă să evanghelizeze și oameni din comunitate. Ei nu cunosc ce este un concediu, un weekend sau timp de odihnă. Ei îngrijesc de 20 de copii, de nevoile lor zilnice. Sunt epuizați și fizic și spiritual și au nevoie de suport material și spiritual. Misiunea mea este să vin în ajutorul acestor oameni să îi încurajez și să le fiu un ajutor în orice domeniu, pentru ca ei să-și poată continua slujba.

Fetița noastră, Isla, de la vârsta de trei luni a început să călătorească cu noi și deja a fost în 10 avioane. În luna martie ne pregătim să plecăm din nou în România. Cheltuielile sunt mari, facem apel la cei la care Dumnezeu le pune pe inimă să colaboreze cu noi la această lucrare de a ne apropia cu Evanghelia de acest popor. Această misiune este pentru termen lung, ne gândim să ne întoarcem când Isla va trebui să meargă la *High school*, adică în 12 ani. Pentru această perioadă de timp avem nevoie de oameni care să ne suporte nu doar financiar, ci să se roage, să ne cunoaștem, să primim încurajări. Cel mai mare ajutor îl primim de la țiganii care ne suportă, dar apelăm la dumneavoastră care înțelegeți situația mai bine chiar decât noi. Eu cred că dacă Dumnezeu mi-a purtat de grijă în cei 10 ani cât am slujit în România, Se va îngriji și pentru următorii ani. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu și dacă El ne trimite în România ne va asigura toate cele necesare ca să ne continuăm lucrarea. Pentru asta noi îi mulțumim Domnului. Dacă doriți să fiți parte a acestei misiuni din România puteți face donații on line: www.iteams.org.au/pidgeonjm

Masacrul inocenților

Sursa: Știri Creștine

Avortul a fost prima cauză de deces la nivel mondial în 2018, cu peste 41 milioane de copilași uciși înainte de naștere, conform website-ului *worldometers.info* ce oferă diverse statistici la nivel global.

Până la 31 Decembrie 2018 s-au făcut 41,9 milioane de avorturi în tot anul 2018. Pentru comparație, 8,2 milioane de persoane au murit din cauza cancerului în 2018, 5 milioane din cauza fumatului și 1,7 milioane din cauza SIDA.

La nivel global, puțin sub un sfert (23%) din toate sarcinile s-au încheiat cu avort în 2018 și, la 33 de nașteri, 10 bebeluși au fost avortați. Au existat mai multe morți prin avort în 2018 decât decesele cauzate de cancer, malarie, SIDA, fumat, alcool și accidente rutiere adunate împreună.

Acest număr, care parcă îți încremenește mintea, a determinat unii comentatori să numească avortul „*cea mai mare cauză socială a timpurilor noastre*”, din moment ce magnitudinea acestei probleme eclipsează orice altă chestiune legată de drepturilor omului.

Anul 2018 a consemnat de asemenea și o eliminare a celui de-al optulea amendament din constituția Irlandei, una din ultimele legi din lume care proteja dreptul la viața a copiilor nenăscuți.

Ministerul Sănătății din Marea Britanie a dezvăluit recent că în anul 2017 – ultimul an pentru care există statistici actualizate – a existat un record de avorturi al ultimilor 10 ani.

Cifrele au fost publicate chiar înainte de „*Ziua Inocenților*”, o sărbătoare consemnată pe 28 Decembrie care amintește de masacrul pe care regele Irod cel Mare l-a comis împotriva copilașilor sub vârsta de doi ani din Betleem.

„*Marșul pentru Viață*” din Statele Unite, un eveniment care se organizează anual, iar în 2019 acesta va avea loc pe 18 ianuarie în Washington DC, va avea ca și temă „*Unici din ziua întâi*”. Scopul acestei acțiuni este de a pune capăt avortului, prin „*unirea, educarea și mobilizarea grupărilor pro-viață din spațiul public*.”

Marșul anual comemorează data de 22 ianuarie 1973, atunci când prin decizia Curții Supreme s-au anulat toate legile locale împotriva avortului existente în cele 50 de state americane, avortul a fost făcut legal și disponibil la cerere pe tot cuprinsul Statelor Unite.

ȘtiriCreștine vă provoacă să vă rugați pentru ca Dumnezeu să trezească conștiința tuturor credincioșilor, să ne rugăm și să ne unim împotriva acestei nelegiuii. Biblia este foarte clară: **Dumnezeu urăște uciderea celui nevinovat**. Una dintre cele 10 porunci spune: „**Să nu uciți**”. Și pentru România există statistici alarmante, conform cărora există 480 de avorturi pentru 1.000 de nașteri. Credem cu tărie că Dumnezeu ne cheamă să luăm atitudine față de astfel de păcate și să ne facem fiecare partea pentru a îndrepta acest mare rău.

CÂND OCHII MI-AM DESCHIS ÎNTÂIA OARĂ Puiu Chibici

Când ochii mi-am deschis întâia oară,
Văzut-am chipul blând și iubitor,
Simțit-am adierea Ta ușoară
Eram în brațul tău ocrotitor.
Priveam spre tine ca printr-o mahramă
Și nu puteam rosti nici un cuvânt,
Doar te simțeam că tu ești a mea mamă
Ce Domnul mi te-a dat pe acest pământ.

M-ai legănat din noapte până-n noapte
Și mi-ai cântat din zori până-n apus,
M-ai alintat mereu în calde șoapte
Și mi-ai vorbit cu drag despre Isus.
M-ai îngrijit și m-ai crescut cu lacrimi
Și fără încetare m-ai iubit.
M-ai învățat să fiu om între oameni
Și m-ai iertat mereu când ți-am greșit.

M-ai mângâiat la ceas de suferință,
M-ai învățat să rabd, s-aștept, să sper.
Mi-ai inspirat a Domnului credință
Și-n taină pașii-mi îndreptai spre Cer.
Îți mulțumesc mămico pentru toate
Și-l rog pe Domnul viață să-ți mai dea,
Să-ți dea putere, zel și sănătate,
Să te mai am aici, mămica mea.

Ca să mă crești ți-ai dat întreaga vlagă,
Cu zâmbetul tău cald m-ai înflorit.
O, cum să nu te-ador, mămico dragă,
Când știu cu ce iubire m-ai iubit.
Să nu mă lași, o mamă, niciodată
Căci mângâiere fără tine nu-i,
Iar totuși de va fi să pleci odată
Să mă aștepți pe Plaiul Cerului.



Lidia Crișan, Perth

Psalmul 25 este un psalm scris de împăratul David. Nu se știe exact în ce împrejurare a fost scris, dar știm că este un psalm al înălțării sufletului lui către Dumnezeu. Ori de câte ori lăsăm totul la o parte și începem să căutăm fața lui Dumnezeu, ori de câte ori ne recunoaștem starea și ne smerim înaintea lui Dumnezeu este o înălțare a sufletului din sfera umană în sfera divină.

David, este evident din conținutul psalmului, avea un necaz, o problemă pe care nu ne-o face cunoscută, așa cum și noi suntem experți în a ne ascunde adevărata stare în fața oamenilor. David însă era conștient că Dumnezeu știa necazul lui și de aceea a venit la El cu încredere. Știm din versetul 2 că nu voia să fie dat de rușine în fața vrăjmașilor care îl urau cu o ură mare, așa cum ne spune în versetul 19. Pentru el, lucrul acesta era așa de important încât repetă ceea ce a spus la începutul psalmului (vers 2) și la sfârșitul lui (vers 19). Probabil că psalmul este scris după întâmplarea nefericită cu Bat-Șeba, când Natan îi spune din partea Domnului că „*a făcut pe vrăjmașii Domnului să-L hulească*” și, ca drept consecință, Dumnezeu a trebuit să-l pedepsească. El voia acum să evite orice ar fi putut aduce vreo blamă sau rușine asupra Numelui Domnului prin acțiunile lui. Cât de mult ne preocupă pe noi „*reclama*” pe care o facem numelui de creștin și care se răsfrânge asupra Numelui Domnului?

Din versetul 15 înțelegem că David se simțea neputincios să iasă din situația aceea, și că simțea că picioarele îi erau prinse într-un laț, (legate, și ca urmare nu putea merge), căzut în plasa vrăjmașilor lui. Iar din versetul 16 înțelegem că el se simțea părăsit și nenorocit, și din pricina aceasta inima lui era neliniștită. Ce alt scenariu ne-ar putea mai bine crea o stare de înălțare a sufletului către Dumnezeu decât aceasta?

În ciuda faptului că se simțea singur, părăsit, ticălos, păcătos, vedem că David încă mai nădăjduia în Dumnezeu. A știut unde să alerge în momentul de criză. Nu a alergat la oameni, ci la Dumnezeu. A căutat prietenia Domnului din pricina legământului pe care-l făcuse cu El.

David pomenește, de asemenea, de două ori despre legământul făcut cu Dumnezeu. În versetul 10, legământul ne vorbește despre îndurarea și credințioșia lui Dumnezeu care nu se schimbă niciodată pentru cei ce păzesc și împlinesc poruncile lui Dumnezeu. În versetul 14, David ne reamintește că legământul cu Dumnezeu ne dă învățătură, atunci când nu ne părăsește frica de El. Asta ne spune că legământul rămâne în picioare atâta vreme cât timp și noi ne facem partea noastră. Dumnezeu nu se schimbă, de aceea nici noi nu ar trebui să ne schimbăm. David a avut un fel de legământ, și noi avem un fel de legământ. Legământul nostru încheiat și pecetluit la botez este făcut pe baza sângelui vărsat de Domnul Isus la Calvar, pentru noi.

Dar ce mai putem învăța din înălțarea sufletului lui David? Orice înălțare presupune și o smerire, și găsim lucrul acesta exprimat în versetul 9: „*El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa*”. Un om smerit este învățabil, își recunoaște starea și își mărturisește păcatul. El vrea atât trecutul cât și prezentul să fie acoperit de îndurarea și bunătatea lui Dumnezeu. În versetul 7, David cere lui Dumnezeu acoperire pentru trecut: „*Nu-ți aduce aminte de greșelile din tinerețea mea, nici de fărădelegile mele*”, și vedem din versetele 11 și 18 că de două ori, David își cere iertare pentru prezent: „*Pentru Numele Tău, iartă-mi fărădelegea că mare este!*” și „*Uită-Te la ticăloșia și truda mea și iartă-mi toate păcatele mele*”. Pe ce teme îndrăznește David să-și mărturisească păcatele și fărădelegile? Ne este arătat în versetele 8 și 11. Este pe baza a ceea ce știa el despre caracterul lui Dumnezeu: El este bun și drept, și pentru Numele Său. Slăvit să fie Numele Lui Dumnezeu, care nu a încetat să fie bun și drept. El iubește pe păcătoși, deși este și drept, și a trebuit să pedepsească pe Fiul Său pentru păcatele noastre.

De asemenea, găsim exprimate în acest psalm câteva principii care stau la baza unei relații corecte a omului cu Dumnezeu și care este bine să le știm. Principiile sunt legi de bază pe care se întemeiază o normă de conduită.

1. Toți cei ce nădăjduiesc în Dumnezeu nu vor fi dați de rușine (versetul 3).
2. Îndurarea și bunătatea lui Dumnezeu sunt veșnice (versetul 6).
3. Dumnezeu arată păcătoșilor smeriți calea către El (versetul 9). Nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Domnul Isus și nimeni nu vine la Domnul Isus dacă nu-L atrage Tatăl.
4. Toate cărările Domnului sunt îndurare și credințioșie (versetul 10).
5. Dumnezeu acordă prietenia Sa celor ce se tem de El (versetul 14).

6. Dumnezeu poate să ne scape și să ne izbăvească sufletul din orice cursă am fi căzut, dacă nădăjduim în El (versetul 20) și am primit siguranța iertării în urma mărturisirii păcatului.

Dar nu putem încheia această meditație fără a ne uita la cererile pe care David I le adresează lui Dumnezeu:

1. *Arată-mi, Doamne, căile Tale și*
2. *Învăță-mă cărările Tale (verset 4).*
3. *Povățuiește-Mă în adevărul Tău și învață-mă: căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea" (verset 5).*

David folosește aici verbul a învăța și a povățui. Care este deosebirea între ele? A învăța înseamnă a transmite cuiva cunoștințe și deprinderi dintr-un domeniu oarecare, a iniția pe cineva într-o meserie, știință, artă, etc., iar a povățui înseamnă a sfătui pe cineva să facă într-un anumit fel; a conduce, a călăuzi, a îndruma pe cineva în viață sau pe un drum. David era dispus să capete deprinderi sfinte și să fie îndrumat pe calea lui Dumnezeu. Vedem cât de mult este David preocupat de calea și de cărările Domnului. El vrea ca pașii lui să meargă pe calea Lui și nu calea pe care el și-o alege. Apostolul Pavel ne spunea că el călca pe urmele Domnului Isus și aceasta este norma pe care fiecare credincios trebuie s-o adopte și s-o urmeze.

Cât de important este ca Domnul să ne fie Călăuză în căile Lui, o vedem și din faptul că David insistă, și, în trei versete, el menționează lucrul acesta. În versetul 4 aceasta este

rugăciunea lui, în versetul 8, ne reamintește că Domnul arată căile Sale celor smeriți. El are bunăvoința să se lase găsit de cei ce îl caută și acolo unde este frica de Domnul, El arată calea pe care trebuie s-o aleagă.

Înțelegem din acest psalm câteva din căile pe care Domnul vrea să ne călăuzească, deși sunt mai multe. Acestea sunt:

- calea încrederii în El (vers 2),
- calea smereniei (vers 8),
- calea iertării și a dragostei, care este calea cea mai bună,
- frica de Domnul (vers 12),
- calea statorniciei (vers 15),
- calea nevinovăției (vers 21),
- calea neprihănirii (vers 21).

Se merită să mergem pe căile Domnului pentru că una din consecințele umblării pe ele este fericirea. Fiecare om vrea să fie fericit, dar nu fericirea pe care omul o definește, ci Dumnezeu. Psalmul 40, numește fericit pe omul care „are fărădelegile iertate și păcatul acoperit”.

În versetul 19, Psalmul 25, David pomenește de vrăjmașii lui care sunt mulți. Și noi avem mulți vrăjmași, dar care nu sunt atât persoane fizice, cât spirituale. Poftele care se războiesc cu sufletul nostru, lăudăroșia vieții, pofta ochilor, lumea cu atracțiile ei de o clipă - toate acestea ne urmăresc pas cu pas și vor să ne atragă de pe Calea Domnului. Dima a căzut din dragoste pentru lume, Iuda, din pricina plăcerii de arginți, Esau și-a pierdut dreptul de întâi născut din pricina unui blid de linte, și lista ar putea continua. Lupta cu păcatul, cu sine, cu lumea și cu diavolul este un război continuu. De aceea trebuie să alergăm în fiecare zi la Dumnezeu și să cerem ajutorul Lui. „Eu”, zice David, „îmi întorc necurmat ochii spre Domnul”; El va face restul, chiar și atunci când unul din vrăjmașii noștri a reușit să ne pună picioarele în laț. Ochii sunt una din porțile prin care intră păcatul în inimă, de aceea David voia să-și țină privirea ațintită asupra Domnului necurmat. Apostolul Pavel, de asemenea, ne îndreaptă privirea spre „Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Domnul Isus” (Evrei 12:2).

Atunci când am greșit calea sau picioarele ne sunt în cursă, nu mai putem alerga pe calea Domnului dar prin rugăciune putem fi izbăviți. Așa încheie David acest psalm: „Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel de toate necazurile lui”. David era împărat și era responsabil înaintea lui Dumnezeu de exemplul pe care-l punea în fața poporului său. Noi suntem responsabili de exemplul pe care-l punem în calea copiilor noștri și a celor ce ne văd purtarea noastră.

„Tu ești totdeauna nădejdea mea!” (vers 5). Nu doar pentru azi, ci pentru fiecare zi din viața noastră. Fie și pentru noi această încredințare reală și constantă. Oamenii ne pot dezamăgi cumplit, dar Dumnezeu niciodată.

Teoria ca teoria, dar practica ne...

David Lavric

Ideea unui creștinism trăit de pe fotoliu și alimentat cu materiale găsite online creează una dintre cele mai mari deziluzii. Între patru pereți, în solitudine, tot ce debitează mintea pare genial, însă doar... pare. Testul este comunitatea. Numai în comunitate realizezi dacă poți să iubești sau să ierți, numai în comunitate răbdarea este testată și prelucrată.

Dacă vrei să vezi cine ești cu adevărat sau cât de mult ai avansat, vino la adunare, acolo este testul. Fără adunarea credincioșilor ești un sfânt care nu-și mai gasește locul, cu ajutorul ei ești un păcătos care are nevoie de har.



Revoltă în trup

Petru Dugulescu

Într-o zi-nsorită, ochiul mânios,
Se zbătea-n orbită și privea în jos:
„Ce e, frățioare” - eu l-am întreat -
„Ai vreo supărare?” - „Da, sunt revoltat!
Și-ți voi spune-acuma adevărul tot -
C-am răbdat într-una și-acum nu mai pot;
Din a mea-nălțime, tot privind în jos,
La piciorul ăsta strâmb și noduros,
Pe-ale mele gene, jur că nu mă-nșel
Că de la o vreme, prea-ncălțat e el!
În ciorapi, în gheată, veșnic lustruit,
Să-l admire lumea, pfui! Ce ipocrit!
Câtă cheltuială, ce atenții mari,
Iar eu procopseală... niște ochelari!
Ca să fiu tot paznic - Nu! - mai bine chior,
Chiar de par obraznic, vreau să fiu picior!”.
Și dintr-o zvâcnire ochiul a sărit -
Dar fără privire... talpa l-a strivit.

Când cu duioșie vrut-am să-l adun
Mâna, cu mânie, îmi dădu un pumn...
„Slugă credincioasă, dar cu tine ce-i?”.
„Asta-i ce m-apasă: slugă cât mă vrei?
Numai încordată, să lucrez, să scriu!
Să hrănesc stomacul veșnic nesățul
Și umflat cât sacul. Nu mai vreau, destul!
Singura-mi stăpână, vreau să-mi fiu pe plac:
Eu nu mai sunt mână, mă declar stomac!”.
Și din clipa-n care mâna n-a lucrat -
Nehrânind stomacul, biata s-a uscat;



Auzind urechea tristul tărăboi,
Dintr-odată strigă: „Și eu fac război!
Simplă, clăpăugă, stau ca un tolcer -
Nici eu nu sunt slugă, gură mă prefer!
Ea-i fără pereche, totu-i pentru ea,
Parcă pe ureche nu s-ar putea bea!
Face gălăgie ca un papagal,
Mi se da și mie să mai fac scandal...”.
Își sfârși ideea și-apoi amuți -
Și din clipa-aceea, sărmana surzi.

Dar, vă rog, nu plângeți cu-al milei foc
Că, din fericire, toate-mi sunt la loc!
O anomalie, cum am prezentat,
Doar în fantezie mi s-a întâmplat.
Însă plângeți faptul trist și dureros,
Că se-ntâmplă-acestea-n trupul lui Cristos!

Morala:

Ne-mplinem menirea, existăm, trăim,
Numai când pe alții în dragoste-i slujim!



Dumnezeu și spațiul cosmic: sonda spațială Voyager 2 părăsește sistemul nostru solar

Poteraș Ionuț



Dacă vrei să îți faci o idee despre distanțele din Universul în care trăim, imaginează-ți că ai călătorit cu 54.000 de km/h timp de 40 de ani și că, în mod practic, ai ajuns – din punct de vedere astronomic – nicăieri.

Anul trecut, sonda spațială *Voyager 2* a devenit al doilea vehicul lansat de pe Pământ care părăsește sistemul nostru solar. Acum ea se află la o distanță de 17,6 miliarde de km de Pământ și a fost lansată în anul 1977.

Din cauză că există mai multe căi de a defini sistemul nostru solar, trebuie să facem o precizare. Societatea Americană de Geofizică a raportat că senzorii lui *Voyager 2* au detectat recent o scădere în intensitate a radiației și magnetismului care marchează limitele a ceea ce astronomii numesc „*heliosferă*”, balonul protectiv format din microparticule și magnetism emis de către soare.

Cu alte cuvinte, sonda spațială a ajuns dincolo de spațiul în care se simte influența Soarelui nostru și continuă să călătorească în spațiul dintre stele la amețitoarea viteză de 54.000 de km/h. Părăsirea sistemului solar reprezintă un eveniment major pentru că, spre deosebire de *Voyager 1*, *Voyager 2* încă transmite date înapoi spre pământ, oferind informații unice despre natura unor spații neexplorate până acum.

Voyager 2 a fost proiectată să observe planetele uriașe ale sistemului nostru solar: *Jupiter*, *Saturn*, *Uranus* și *Neptun* – o misiune pe care a încheiat-o în anul 1989. Însă acum oamenii de știință cred că vehiculul spațial ar putea să reziste până în 2027, depinde de cât va ține rezerva sa de combustibil pe bază de plutoniu.

Călătoriile efectuate de cele două sonde *Voyager* reprezintă o reușită fără precedent. Cu toate acestea, dacă ne raportăm la distanțele din Univers, ele parcă abia au părăsit planeta noastră. Va fi nevoie de încă 40 de ani pentru ca *Voyager 2* să ajungă în vecinătatea celei mai apropiate stele de sistemul nostru solar. Împreună cu *Soarele*, ele ocupă doar o mică porțiune din brațul *Orionului*, care face partea din *Calea Lactee*. *Calea Lactee*, este la rândul ei doar una dintre cele 100 de miliarde de galaxii din Universul vizibil.

Stelele diferă între ele ca mărime. Cea mai mare stea cunoscută este denumită *VY Canis Majoris*, o stea roșie super-gigantică, de o mie de ori mai mare decât soarele nostru.

Ca și termen de comparație, dacă *VY Canis Majoris* ar înlocui *Soarele* nostru, atunci această stea ar cuprinde aproape toate planetele din sistemul nostru solar, inclusiv Pământul.

Voyager 2 se află acolo ca să ne amintească de cât de vast este Universul. Uitându-ne la stelele de pe cer este imposibil să nu realizezi cât de mici suntem, iar aceasta este și reacția pe care Dumnezeu vrea să o avem.

„Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este omul, ca să te gândești la el? Și fiul omului ca să-l bagi în seamă?” (Psalmul 8:3-4)

Dumnezeu – Creatorul tuturor stelelor, planetelor și galaxiilor în care acestea sunt așezate – este Cel care dă răspunsul la această întrebare. El a venit să locuiască printre oamenii pe care El i-a creat. Prima dată el a locuit în chivotul mărturiei din Sfânta Sfintelor, însă apoi s-a întrupat în persoana Domnului Isus Cristos.

Dumnezeu a ales planeta Pământ pentru a se revela în mod personal și pentru a înfăptui lucrarea de Răscumpărare a Creației. Distanțele mari din Univers sunt o imagine înfricoșătoare a distanței care există între un Dumnezeu Atotputernic și Sfânt și mulțimea de păcătoși, condamnați la moarte.

Pe acest fundal, nu putem fi decât mulțumitori, smeriți și plini de recunoștință pentru că un Creator atât de măreț ne iubește și, prin Isus Cristos, ni se descoperă în mod personal, ne iartă de păcate și ne primește în prezența Sa eternă.

Sursa: ChristianPost

Puterea rugăciunii

<http://oasteadomnului.ro>

Într-o zi, s-au întâlnit într-o bibliotecă trei creștini. Pătrunși de frumusețea cărților pe care le citeau, nici nu au observat când s-a făcut seară. Când doar ei mai rămăseseră în bibliotecă, au început să discute aprins despre ceea ce citiseră peste zi.

Deodată, lumina s-a stins și au rămas cufundați în întuneric. Unul dintre ei zise:

– Hai să ne rugăm. Să spunem fiecare „*Tatăl nostru*” și poate Dumnezeu se va îndura de cel care se roagă mai frumos și lumina se va aprinde. Ceilalți doi au fost imediat de acord. Primul a început să se roage. Ruga sa a fost atât de frumos spusă, dar camera a rămas în continuare în întuneric. Atunci, s-a rugat și al doilea. Rugăciunea lui nu putea să nu te impresioneze. Cuvintele veneau din suflet, spuse cu multă evlavie, dar lumina a rămas tot stinsă, în sfârșit, a început și cel de-al treilea să-și spună rugăciunea. Doar că, în timp ce rostea cuvintele cu smerenie, liniștit și cu grijă, s-a ridicat de la masa unde se aflau cu toții, a plecat încet, pe băjbăite spre intrare, a găsit tabloul electric, a schimbat siguranța și s-a întors. În timp ce el își încheia rugăciunea, spunând „*Amin!*”, întreaga încăpere fu inundată de lumină. Apropiindu-se de prietenii săi, nedumeriți, le spuse, arătându-le Biblia de pe masă:

– Mai devreme studiam Sfânta Scriptură. Când s-a stins lumina, eram tocmai la punctul în care: „***Mântuirea și rugăciunea nu stau în vorbe***”.



Cei mai deștepți oameni din lume



Un doctor, un avocat, un băiat școlar și un păstor se deplasau cu un avion mic de la un oraș la altul. Deodată avionul a dat semne că motorul nu mai funcționează. Pilotul imediat a înșfăcat o parașută și a sărit din avion strigând la ceilalți: „*Luați-vă parașutele și săriți!*”. Din nefericite nu mai erau decât trei parașute pentru patru persoane.

Doctorul a înșfăcat o parașută spunând: „*Eu sunt doctor, salvez vieți, trebuie să trăiesc!*”. Imediat avocatul a apucat altă parașută zicând:

„*Eu sunt avocat, avocații sunt cei mai deștepți oameni din lume, trebuie să trăiesc!*”, și, hșșș, a sărit și el. Păstorul îi spune copilului: „*Fiule, eu am trăit o viață lungă, tu ai viața înaintea, ia parașuta și sari din avion!*”. Copilul i-a înapoiat păstorului parașuta și i-a spus: „*Păstrează-ți parașuta, mai avem una pentru că cel mai deștept om din lume a sărit cu ghiozdanul meu în spate!*”.



Ai credință, copilul meu

De câteva săptămâni o doamnă venea la preotul ei să-i spună:

– Sunt așa de speriată! Soțul meu spune că mă va uide dacă voi continua să vin la Biserică.

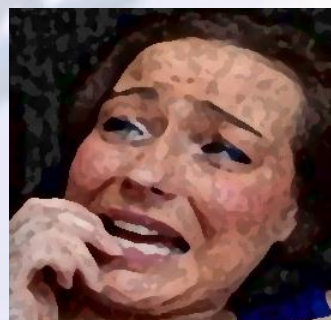
– Da, da, copilul meu, răspunse preotul, obosit să audă aceste vorbe mereu. Voi continua să mă rog pentru tine. Ai credință - Domnul te va ocroti. Doamna răspunde:

– Oh da, m-a ocrotit până acum, doar.....

– Doar ce, copilul meu?

– Ei bine, acum spune că dacă voi continua să vin la Biserică vă va uide pe dumneavoastră...

– Ei bine, spuse acum preotul, poate că e timpul să te muți la Biserica din cealaltă parte a orașului.



PRĂJITURĂ CU BRÂNZĂ ȘI CAISE

Ingrediente:

Pentru aluat:

- 300 g făină
- 150 g unt
- 3 linguri zahăr
- 80 ml lapte sau apă
- un praf sare

Pentru umplutură:

- 1 kg brânză de vaci
- 2 lingurițe vanilie esență
- 3 linguri griș
- 6 ouă
- 200 g zahăr pudră
- 10 caise (sau piersici)
- coaja rasă de la o portocală
- 10 cireșe (sau vișine)



Mod de preparare:

1. Pentru aluat, făina se amestecă cu sarea, zahărul și se adaugă untul moale și tăiat cubulețe. Se amestecă cu vârful degetelor și, când a devenit un amestec nisipos, se toarnă laptele sau apa. Se amestecă și se întinde o foaie cu care se îmbracă fundul și pereții unei tăvi de copt (24 cm) și se lasă la frigider cât timp mixăm brânza.
2. Pentru umplutură, brânza se mixează cu ouăle, grișul, zahărul, vanilia și coaja de portocale. Peste aluat se pune un strat de caise (piersici) și apoi amestecul de brânză. Se pot folosi fructe proaspete, congelate sau din sirop.
3. Se pun și cireșele (vișinele) fără sâmburi și se dă tava la cuptor pentru 40 de minute la 180°C.

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

 **HELLO AUSSIE**
STUDENT SERVICES

ERATĂ

În ediția revistei *Speranța* din luna Ianuarie s-a strecurat o greșeală. Și anume, la pagina nr. 9 se va citi așa: „Biserica Harul a început seara de colinde în casa prietenului Mihai, unde au avut un timp frumos de părtășie, după care au plecat la casele altor prieteni din Comunitatea română ducând vestea bună a nașterii Mântuitorului. Nu au uitat să ducă Veste bună și celor în nevoie”.

Cerem iertare pentru această greșeală. Redacția.



Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne
I understand that no two home buyers are the same.

- I can guide you through home buying process, provide you with a conditional pre-approval.
- I can help you to choose the right home loan for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.

Mobile: 0410 428 469

Email: lucia.schneider@cba.com.au

**Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,**



Thinking of Selling or just curious to know how much your property is worth in the current market?

Call me on 0413 246 294 for an obligation free appraisal.

SPECIAL commission rate when mentioning this add!

All suburbs welcome.

MELVIC REAL ESTATE

CARE - HONESTY - INTEGRITY

MARGARETA ULICI

Sales consultant

M: 0413 246 294

E: margareta@melvicre.com.au

7-9 Siddons Way, Hallam, Vic. 3803



ROMAN LAWYERS



Suntem avocați cu experiență, specializați într-o varietate amplă de domenii:

Dreptul familiei, litigație civilă, comercială și testamentară și dreptul criminal. Testamente, împuterniciri financiare și de sănătate. Vânzări sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997

Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări, sau dacă doriți să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Travel counsellors



With us... it's personal

Whatever your reasons for travelling, I can arrange it from start to finish.

Please contact me for all your Leisure and Business Travel needs. I am available to meet you at a convenient time - even outside of normal business hours.

I look forward to hearing from you.

Mihaela



Mihaela Gale

Ph. 0449 544 987

Email: mihaela.gale@travelcounsellors.com.au

[@travelcounsellors.com.au](mailto:mihaela.gale@travelcounsellors.com.au)

Speaking both Romanian and English, I have many years' experience in the Travel Industry.

Tipărește prin Revista Speranța. Oferim servicii de tipărire prin Revista Speranța la prețuri rezonabile. Tipărește-ți orice materiale de reclamă, flyers, newsletters etc., pentru organizația unde lucrezi.

Se va face o estimare a costului și în același preț se include trimiterea prin poștă la orice adresă din Australia. Pentru mai multe detalii, email: AdrianBuzgau@gmail.com

Speranța - Melbourne - Australia. Februarie, 2019

NXTPC

**COMPUTER REPAIRS
AND SUPPORT**

WWW.NXTPC.COM.AU

**WE FIX YOUR IMMEDIATE
COMPUTER PROBLEM***

**COMPUTER CRASH?
CALL US ON: 0413 358 012
OR raul@nxtpc.com.au**

We give support for all operating systems versions of
Microsoft Window & AppleMac



- ✓ Computer Repairs
- ✓ Virus & Spyware Removal
- ✓ Backup Solutions
- ✓ Network - Wireless setup
- ✓ Custom Built Computers

We fix your computer problems at a fixed fee of \$89.
(This fee is applicable to residential customers only).

Replacement parts/hardware not included.

Raul Izsak

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631



We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio



If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email: info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com



ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

TRAIAN SECARĂ - MINISTER OF RELIGION

În calitate de *Minister of religion*
oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia de
peste 20 de ani.

Mă puteți contacta la:

Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com



A Romanian favourite that's nourishing and easy to prepare.

Other products in our range include: Cornulețe, Mititel, Honey Slice, Sarmale and Aqua Carpatica.

Available at select continental deli's. Ask your local deli to stock us or contact us for more information.
romaniantradition.sa@gmail.com

Cafe Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion. Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)



Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com



Armura lui Dumnezeu

Traian Rabor

„Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești” (Efeseni 6:11,12).



Dacă avem credință avem și speranță, iar dacă adăugăm și dragostea suntem pe calea care duce la mântuire. Pentru a rămâne în siguranță pe această cale, este important să purtăm armura lui Dumnezeu pentru protecție.

Vă puteți imagina puterea pe care o posedăm dacă ne îmbrăcăm cu armura lui Dumnezeu? În confruntarea cu cel rău, când se va uita la noi va vedea o reflecție dumnezeiască și se va îndepărta de noi. Dar ce este această armură?

Din nou, răspunsul îl găsim în Evanghelie:

„Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu” (Efeseni 6:14 - 17).

Să privim acest text mai de aproape:

- * Mijlocul încins cu adevărul. Isus a declarat în Ioan 14:6: „Eu sunt calea, adevărul și viața”.
- Adevărul este Isus!**
- * Îmbrăcați cu platoșa neprihănirii. Citim la 1 Corinteni 1:30 că Isus este neprihănirea noastră. **Platoșa este Isus!**
- * Picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. **Isus este Prinț al păcii!**
- * Scutul credinței. **Credința în Isus**, că El este Dumnezeu!
- * Coiful mântuirii. **Isus este Mântuitorul!**
- * Sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu. **Isus este Cuvântul!**

Întreaga armură a lui Dumnezeu se poate defini într-un singur cuvânt: **ISUS!**

Isus este Armura lui Dumnezeu!

La Romani 13:14 citim: „...îmbrăcați-vă în Domnul Isus și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftele”.

Dacă ne îmbrăcăm în Domnul Isus Cristos suntem îmbrăcați în armura lui Dumnezeu.